

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Nostrorum pericula. n. 14.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

est nihil; neque diu superfuit; defuncto vxor, quæ superuixit, hoc ei posuit Epitaphium, partim nigro marmori partim albo contiguo insculptum.

1633.

1634.

Carissimo suo coniugi Domino Edwardo Wotton
Catholico: Faroni de Marley mæstissima vxor sua D. Margareta Wotton
Catholica; Filia Domini Philippi Wharton de Wharton hunc lapidem
posuit.

Terrâ cæloque reuincti.

Pseudo-Antistes Cantuariensis Abbotius cùm ægre ferret sua in Dicecesi Catholico homini erectum quasi Sepulchrale trophæum, nomen *Catholici*, & *Catholica* curauit abradî: Ita neque uiui neque mortui suis permittuntur boni gaudere titulis & honoribus, eorum inuidia qui licet magnificum illud nomen quandoq; uirpent, fixum tamen & constanter adherens nunquam possunt obtinere.

In Essexia Guilielmus Baro Petreus comparuit & ipse citatus; Atque ut vixit diutius, ita obnoxius magis legibus, de gradu primum Irenarchæ deiectus est; tum Armamentarium (quod habebat pro dignitate & loco suo egregiè instructum) direptum, atque aliò translatum, suo tamen sumptu quotannis poliendum: denique cùm in gradum officiumque Irenarchæ restitui non posset nisi Pontificis primatum abiurando potestatemq; in Principes, ijs recutatis vixit priuatus, & piè post aliquot annos decessit, astantibus in hæc verba (quæ illi fuere postrema) valedicens, " Illuc enim ego nunc proficiscor, vbi Deum amplius nunquam offendam.)

Guilielmi
Petraei.

XIV. Nostrorum verò quotidiana sunt pericula, præsertim cùm quis morti proximus nuntiat, qui in Catholicam aggregari flagitat nè æternum moriatur, Audendum enim est, & per medios conlangueos & affines heterodoxos plerumque insensissimos, aperienda est quoquo modo via, nè vel desimus nos officio, vel is excidat voto & vita quam optabat æternâ.

Nostrorū
pericula.

Accidit etiam vt Londini Rector cùm sex socijs in conductâ ad vsus nostros domo caperetur. Designatus erat dies ad vota aliorum renouanda, aliorum vltima nuncupanda; non tam cautè res acta est, vt vicini circumquaque hæretici non aduenterent plura in eam domum inuehi quàm paucis qui comparebant sufficerent; Accessit inuidia tabernariorum qui se neglectos indignabantur, dum necessaria non ab ipsis, sed à longius positis peterentur. Itaque informatis quadruplatoribus cingitur circa nonam matutinam domus, irrumpunt satellites; cuncta sursum deorsum perscrutantur: Rectorem in antro sub terra latentem cum supellectile sacra & socijs aliquot, alios alijs in locis præhendunt, ducentq; diuersos ad carceres: Iudicio agitur; vnus tantum de Sacerdotio damnatur qui se profitebatur Sacerdotè quoniam id celari non posse existimabat, quandoquidem publicè in domo oratoris ita vixisset, gef-

Rector
cum alijs
Londini
captus.

1635.

fissetque se: Cæteri quoniam nullis testibus accusabantur aut non idoneis dimissi sunt; vnius etiam illius damnati dilatâ sententiâ libertas cum tempore procurata est.

XV. Horum vero discriminum atque laborum fructus vt est semper suauissimus, ita haud paulo profecto fuisse iucundior, si eos quibus in opere tam Sancto adiutores constituti sumus, beneuolos semper & per omnia conuenientes haberemus. Sed ea est humanæ naturæ infirmitas vt illa ipsa frequenter quibus ad meliora incitari oporteret, nos retrahant; & Sancta quæ deberet esse æmulatio in rivalitatem declinans de virtute exeat in vitium, vel in nudam virtutis imitationem. Inter solatia quæ Clementissimus Deus afflictis in Anglia rebus per interualla subministrat, Nuncius à sede Apostolica missus est qui apud Reginam (vtpote Catholicam Principem) resideret. Primus hoc munere functus est Gregorius Panzana Iuris vtriusque Doctör, Anno currentis sæculi trigésimo quarto, Huius sub umbra (quam post multiplices conditiones à Clemente octauo Regularibus inter se & cum Clero seculari concordia causa impostas, *Paulus* quintus omnem de nouis tractationem prohibuisset, nè satis iam examinata & iudicata rursus in quaestionem nullo pacis fructu vocarentur) plerique qui in Anglia tunc temporis inter Clerum vtrumque auctoritate valebant in hæc verba conuenere.

Concordia
inter Cle-
rum secu-
larem et
Regula-
rem.

Quoniam commune Religionis bonum præcipuè spectari debet ab Operarijs qui in hac vinea Domini laborant, illudque facilius ac felicius tunc demum promouetur, cum iidem operarij communibus operis & coniunctis animis inuicem colligantur. Idcirco diuini Spiritus afflatu (vt speramus) excitati, Clerus secularis Angliæ ex vna parte, cum PP. Benedictinis, Franciscanis & Carmelitanis ex altera parte, ad certam aliquam vnionem huic fini congruentem inter se constituendam (saluis vtriusque partis Iuribus, priuilegijs & facultatibus) conuenire decreuerunt. Et ne quid sit quod optatum illius progressum retardet, partesque sibi inuicem minus confidentes reddat, illud imprimis statuitur, vt quæ extiterunt hætenus dissidia siue contentiones quæ præsentem futuramque animorum consensionem impedire possent, sopiantur, & sibi inuicem promittant eorum omnium abolitionem & quod nulla in posterum erit eorum exprobratio. Hincigitur est quod die decimo septimo mensis Nouembris anno 1635. Londini conuenientes pro parte & nomine Reuerendissimi Episcopi Chalcedonen- sis & Cleri secularis Admodum RR. DD. D. Georgius Fisherus, D. Ioannes Southcott, & D. Thomas Vitus, & pro parte & nomine PP. Benedictinorum R. admodum P. Leander de Sancto Martino, R. admodum P. Benedictus de Sancto Facundo, & R. P. Paulinus Greenwood; & pro parte & nomine PP. Dominicanorum R. admodum P. Frater Thomas de Media villa, & R. admodum P. Frater Ludouicus de Sancto Ildelfonso; & pro parte & nomine PP. Franciscanorum R. admodum P. Frater Aegidius de Sancto
Ambrosio